

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/60/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317209665
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8317209665.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovéj a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobkyne A. B. C., D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX G., zastúpená JUDr. Júliusom Bučekom, advokátom, Štefánikova 18, 066 01 Humenné, proti žalovanému: FreeWest, s.r.o., Študentská 2046/39, 069 01 Snina, IČO: 46 956 638, zastúpená: JUDr. Kristína Tomková, advokátka, Udavské 391, 067 31 Udavské, v spore o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/92/2017-190 zo dňa 19.5.2021 a proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/92/2017-217 zo dňa 11.7.2022 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Humenné č.k. 12C/92/2017-190 zo dňa 19.5.2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 12C/92/2017-217 zo dňa 11.7.2022.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 12C/92/2017-190 zo dňa 19.5.2021 prvoinštančný súd rozhodol o uplatnenom nároku žalobkyne tak, že súd žalobu zamietol. Priznal žalovanému vo vzťahu k žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol v poradí druhým rozsudkom o žalobe, kde sa žalobkyňa domáhala určenia vlastníckeho práva k bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. F. bytového domu so súp. č. XXXX, vo vchode č. X na ul. F. v G., ktorý je postavený na pozemku parcela CKN č. 2188/22 Snina, zapísaného na LV č. XXXX, a to vo veľkosti podielu 1. Zároveň sa domáhala určenia podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 74/1858. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že s manželom majú zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, k vysporiadaniu hnutelných a nehnuteľných vecí nedošlo, preto je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností v rozsahu 1/2. Manžel zomrel a vo vzťahu k dedičstvu po poručiteľovi bola nariadená likvidácia dedičstva. Likvidovala sa polovica bytu poručiteľa a dlhy poručiteľa.

Aj napriek tomu, v dobrovoľnej dražbe bola vydražená celá nehnuteľnosť, teda aj polovica patriaca žalobkyni.

3. Prvým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Išlo o rozsudok č.k. 12C/92/2017-106 zo dňa 12.11.2018. Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co/27/2019-122 zo dňa 15.10.2019 bol tento prvoinštančný rozsudok zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Pri novom rozhodnutí o veci prvoinštančný súd vychádzal zo skutočností zhodných tak, ako boli uvedené v žalobe a navyiac zistil, že notárskou zápisnicou N1078/2017, Nz 12156/2017 a NCR1s 12447/2017 zo dňa 10.4.2017, ktorá bola spísaná A. H. I., notárom, bolo spísané osvedčenie o vykonaní dobrovoľnej dražby podľa § 20 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Predmetom dražby bol celý byt, pôvodne patriaci do BSM žalobkyne a jej manžela. Byt bol v dobrovoľnej dražbe vydražený v celosti. Vydražiteľom sa stal A. J. I., trvale bytom K. XXXX/XX, G.. Žalobkyňa pred prvoinštančným súdom potvrdila, že po tom, čo bolo v roku 2004 zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a jej manžela, žiadna dohoda o vyporiadaní BSM medzi žalobkyňou a jej manželom uzatvorená nebola, preto polovica bytu patrila žalobkyňi a druhá polovica bytu patrila do dedičstva. Žalobkyňa vedela o dobrovoľnej dražbe až v čase, keď ju kontaktoval vydražiteľ.

Žalobkyňa prvoinštančnému súdu potvrdila, že nepodala žalobu o určenie neplatnosti dražby v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách.

Žalovaný namietal žalobu s tým, že žalobkyňa nepodala žalobu o určenie neplatnosti dražby v rámci trojmesačnej prekluzívnej lehoty. Nehnuteľnosť bola vydražená v dobrovoľnej dražbe s tým, že pôvodne na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 21.12.2001 bolo zriadené záložné právo záložného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava na zabezpečenie pohľadávky z hypotekárneho úveru v sume 350.000 Sk a na úroky a na všetky účelne vynaložené náklady s tým spojené, ktoré vyplývajú zo zmluvy o hypotekárnom úvere uzavretej tiež dňa 21.12.2001. Záložnými veriteľmi a zároveň dlžníkmi boli žalobkyňa a jej manžel. Pred dražbou bol vykonaný znalecký posudok. Dražobník s.r.o. Košice vyzval žalobkyňu a jej manžela na umožnenie ohliadky nehnuteľnosti. Dražba bola riadne vykonaná na mieste a v čase určenej Dražobníkom s.r.o. Bola spísaná notárska zápisnica notárom a bolo potvrdené, že vydražiteľom dražby sa stal A. J. I., ktorý zaplatil najvyššie podanie.

V dedičskom konaní bola polovica bytu po smrti poručiťľa neb. L. C. (zomr. X.X.XXXX) zlikvidovaná. Prvoinštančný súd na danú právnu vec aplikoval ust. § 137 písm. c/ CSP. Žalobkyňa naliehavý právny záujem odôvodnila tým, že bez rozhodnutia súdu v tejto veci ostane jej právne postavenie k bytu neisté. Postup veriteľa, a to Slovenskej sporiteľne, a.s., Bratislava, bol v súlade so zákonom č. 527/2002 Z.z. Nehnuteľnosť vydražil vydražiteľ. Preto prvoinštančný súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Priznal náhradu trov konania žalovanému vo vzťahu k žalobkyňi z dôvodu, že žaloba bola zamietnutá a v konaní bol úspešný.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Žalobkyňa v odvolaní uviedla odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Prvoinštančný rozsudok nie je správny, pretože súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvoinštančný súd neprihliadol na judikatúru v skutkovo podobných veciach. Žalobkyňa je vlastníčkou predmetného bytu v podiele 1/2 po tom, čo BSM žalobkyne a jej nebohého manžela bolo zrušené. Po manželovi dedičské konanie bolo prejednané s tým, že súd nariadil likvidáciu dedičstva poručiťľa, kde sa likvidovala polovica sporného bytu. Druhá polovica sporného bytu patrila žalobkyňi. V dedičskom konaní po nebohom poručiťľovi likvidovaná polovica bytu bola ponechaná na úhradu dlhov veriteľom. Žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou bytu, dražobné konanie je neplatné. Prvoinštančný súd v napadnutom rozhodnutí sa vymedzil len na stručné popísanie priebehu vykonaného dokazovania, poukázal na zákonné ustanovenia, ktoré v danej veci aplikoval, avšak bez toho, aby všetky vykonané dôkazy hodnotil vo vzájomnej súvislosti a uviedol, akými úvahami sa riadil pri ich hodnotení a na základe akých logických postupov dospel k záverom uvedeným v napadnutom rozhodnutí. Je potrebné klásť vysoké nároky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, riadne súdne odôvodnenie rozhodnutia je imanentnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Prvoinštančné rozhodnutie nespĺňa požiadavky vyžadované zákonom, a preto bolo porušené právo žalobkyne na spravodlivý súdny proces.

Preto žiadala, aby odvolací súd odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel a zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie.

Uplatnila si trovy odvolacieho konania.

6. K odvolaniu žalobkyne žalovaný písomné stanovisko aj napriek výzve prvoinštančného súdu nezaujal.

7. Dopĺňacím rozsudkom č.k. 12C/92/2017-217 zo dňa 11.7.2022 prvoinštančný súd doplnil výrok rozsudku prvoinštančného súdu č.k. 12C/92/2017-190 tak, že zrušil uznesenie prvoinštančného súdu č.k. 12C/92/2017-38 zo dňa 12.6.2017 a uznesenie prvoinštančného súdu č.k. 12C/92/2017-46 zo dňa 16.1.2018. K zrušeniu týchto uznesení došlo z dôvodu, že uznesenia predstavovali vydané neodkladné

opatrenia nariadené po začatí konania vo veci samej. Tým, že prvoinštančný súd žalobu zamietol a o neodkladných opatreniach opomenul podľa § 335 ods. 1 CSP rozhodnúť, vydal dopĺňací rozsudok a tieto neodkladné opatrenia zrušil.

8. Proti dopĺňaciemu rozsudku prvoinštančného súdu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Žalobkyňa uviedla odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Poukázala na to, že podala odvolanie aj proti rozsudku vo veci samej. Preto je v záujme žalobkyne, aby nariadené neodkladné opatrenia zostali v platnosti. V odvolaní poukázala opäť na okolnosť, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na dôvody odvolania vo veci samej. Namietala odôvodnenie súdneho rozhodnutia vo veci samej a žiadala, aby odvolací súd odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel a prvoinštančný rozsudok, ako aj dopĺňací rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne žiadala, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

9. Odvolanie proti dopĺňaciemu rozsudku bolo doručené žalovanému, ktorý sa však k odvolaniu písomne nevyjadril.

10. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok vo veci samej, ako aj dopĺňací rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutia prvoinštančného súdu sú vo výroku vecne správne.

11. Odvolací súd zistil, že prvoinštančný súd vo veci samej náležitým spôsobom zistil skutkový stav prejednávanej veci. Súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená buď chybným vyhodnotením návrhov na vykonanie dôkazov, prípadne nesprávnym vyhodnotením dôkazov, alebo je tu daný predpoklad dotvorenia skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany či prostriedkami procesného útoku.

Z obsahu spisového materiálu a z odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu jednoznačne vyplýva, že pri skutkovom ustálení prvoinštančný súd sa nedopustil pochybenia, vykonal všetky navrhnuté dôkazy, tieto dôkazy vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach, nie je tu predpoklad ďalšieho dotvárania skutkového stavu, pretože všetky rozhodujúce okolnosti skutkového charakteru pre právne posúdenie veci boli prvoinštančným súdom zistené. Závery skutkového charakteru prvoinštančného súdu zodpovedajú pravidlám formálnej logiky.

Podľa § 383 CSP je takto zisteným skutkovým stavom odvolací súd viazaný. Odvolací súd nezistil, že by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, resp. že by bolo potrebné dokazovanie zopakovať. Tieto okolnosti aj napriek uvedeniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP netvrdila ani žalobkyňa.

12. Žalobkyňa však ďalej tvrdila, že prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, prípadne správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

Tu odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd pri právnom posúdení veci opomenul, okrem právnej normy uvedenej v napadnutom rozsudku, aplikovať aj ďalšiu právnu normu, a to ust. § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách.

Odvolací súd túto okolnosť pri odvolacom prieskume zistil a v súlade s ust. § 382 CSP vyzval obe sporové strany, aby sa k prípadnému použitiu ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách vyjadrili.

Odvolací súd totiž považuje uvedené zákonné ustanovenie za dôležité pre právne posúdenie veci.

Sporové strany sa k uvedenej výzve nevyjadrili.

13. Podľa § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy, alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do 3 mesiacov odo dňa príklepu, okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom

má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tom prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť, dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

Odvolačný súd už v svojom zrušujúcom uznesení predchádzajúceho súdneho rozhodnutia vo veci (uznesenie č.k. 17Co/27/2019-122) upriamoval prvoinštančný súd, a to nielen v bode 10 tohto uznesenia, ale aj v poslednej vete bodu 7 tohto uznesenia, aby posúdil, či sa žalobkyňa po dobrovoľnej dražbe domáhala ochrany svojich práv podľa zákona o dobrovoľných dražbách č. 527/2002 Z.z.

Prvoinštančný súd zistil, a túto okolnosť aj explicitne v bode 7 (posledná veta) uviedol, že žalobkyňa nepodala na súd žalobu o určenie neplatnosti dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. To, že nehnuteľnosť bola dražená dobrovoľnou dražbou, ktorou bolo realizované zabezpečenie úveru, ktorý si žalobkyňa a jej nebohý manžel vzali od veriteľa (banky) formou dobrovoľnej dražby, je legitímny spôsob, ako uspokojiť zabezpečenú bankovú pohľadávku. Presné pravidlá sú upravené v zákone č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a pre účely ochrany dotknutej osoby slúžia ust. § 21 ods. 2 tohto zákona. Iba ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách predstavuje inštitút právnej ochrany proti dobrovoľnej dražbe. Ide o jediný prostriedok nápravy a ochrany práva ex post, ktorým môžu osoby dotknuté dražbou využiť, aby zvrátili jej výsledok a dosiahli reštituovanie prvotných právnych pomerov, teda aby žalobkyňa ako dotknutá osoba z dobrovoľnej dražby dosiahla, aby podiel 1/2 na založenom byte ostal v jej vlastníctve.

Žalobkyňa sa domáhala svojou žalobou ochrany vlastníckeho práva a žiadala určiť, že je vlastníčkou polovice bytu. Tak, ako to správne vyhodnotil prvoinštančný súd, išlo o žalobu o určenie vlastníckeho práva podľa § 137 písm. c/ CSP, kde žalobkyňa musela preukazovať naliehavý právny záujem. Žalobkyňa však nepodala žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, pričom táto žaloba je jediným právnym prostriedkom ochrany vlastníckeho práva a iných práv osôb dotknutých dražbou, teda aj žalobkyne, ktorá tvrdila, že jej podiel 1/2 na byte nemal byť predmetom dražby. Okrem tohto inštitútu tak, ako to vyplýva aj z komentára zákona o dobrovoľných dražbách, je jediný priamy inštitút v slovenskom právnom poriadku, ktorý umožňuje ochranu pred dražbou. Žalobu o neplatnosť dražby musí dotknutá osoba podať v trojmesačnej lehote odo dňa udelenia príklepu, pričom zmeškanie tejto lehoty zanikne nárok privodiť vlastnícke právo späť na predchádzajúceho vlastníka z obdobia pred dražbou.

Žalobkyňa však žiadala žalobou určiť svoje vlastnícke právo. Pri takejto žalobe by súd bol povinný prejudiciálne riešiť otázku platnosti alebo neplatnosti dobrovoľnej dražby. Platí však, že otázku neplatnosti dobrovoľnej dražby nemôže súd posudzovať v inom konaní, než v konaní podľa uvedeného ustanovenia, a to ani ako otázku prejudiciálnu (predbežnú).

Uvedené vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/186/2010. Toto stanovisko je podporené predchádzajúcou súdnou praxou a ustáleným názorom najvyššej súdnej autority vyjadrenej v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/272/2007 (Zo súdnej praxe č. 47/2008), 2Cdo/66/2008 (R23/2010), prípadne aj sp. zn. 5Cdo/51/2009.

14. Keďže z vykonaného dokazovania prvoinštančným súdom bolo jednoznačne zistené, že žalobkyňa žalobu podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. nepodala, nemôže sa domáhať určenia vlastníckeho práva v prejednávanej veci tak, aby súd bol povinný prejudiciálne rozhodovať o platnosti či neplatnosti dobrovoľnej dražby.

V kontexte aj s ust. § 137 písm. c/ CSP, na ktorý poukázal prvoinštančný súd, odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd správne rozhodol, pokiaľ žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

15. Žalobkyňa okrem iného v odvolaní namietala nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Tým malo byť porušené jej právo na spravodlivý proces.

Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a predstavuje predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP však je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňuje realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

Pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania a môže byť napravené aj odvolacím súdom.

Preto odvolací súd dopĺňa dôvody rozhodnutia prvoinštančného súdu o ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách a jeho aplikáciu na skutkový stav zistený prvoinštančným súdom, ktorým postupom odstránil uvedené pochybenie prvoinštančného súdu, kde súd opomenul uvedenú okolnosť vyhodnotiť.

16. Správne postupoval prvoinštančný súd v prípade vydania dopĺňacieho rozsudku, keď nariadené neodkladné opatrenia zrušil.

Ako to vyplýva zo spisového materiálu, vo veci boli vydané dva neodkladné opatrenia. Prvé išlo o neodkladné opatrenie na návrhu žalobkyne, ktoré bolo nariadené uznesením prvoinštančného súdu č.k. 12C/92/2017-38 zo dňa 12.6.2017 a ďalej druhé bolo nariadené uznesením č.k. 12C/92/2017-46 zo dňa 16.1.2018. Platí, že tieto neodkladné opatrenia neboli časovo obmedzené, a preto, vzhľadom na to, že vo veci samej bola žalobkyňa procesne neúspešnou stranou sporu, je potrebné takéto neodkladné opatrenia zrušiť. Neodkladné opatrenie je nezlučiteľné s procesným neúspechom žalobcu vo veci samej. O zrušení neodkladného opatrenia prvoinštančný súd rozhodol bez návrhu, z úradnej povinnosti, osobitnými výrokmi, ktoré sú súčasťou rozsudku vo veci samej.

Preto správne postupoval prvoinštančný súd, keď vydal dopĺňacie rozhodnutie s výrokmi, ktoré reagujú na procesný neúspech žalobkyne v prejednávanej veci.

17. Vzhľadom na to, že rozhodnutie prvoinštančného súdu po právnom doplnení posúdenia prejednávanej veci je správne vo výroku o veci samej, ako aj v závislých výrokoch o zrušení neodkladných opatrení, odvolací súd tento rozsudok s dopĺňacím rozsudkom ako vecne správny vo výroku podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobkyňa v konaní pred odvolacím súdom nebola úspešnou stranou sporu, preto žalovanému patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania ako úspešnej strane v odvolacom konaní v plnom rozsahu voči neúspešnej žalobkyne. O výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

2

17Co/60/2022

17Co/61/2022

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).